

Padūkusios beždžionėlės

Vieną ankstyvą rytą zoologijos sodo direktorius sulaukė skambučio. Skambino vyriausioji prižiūrėtoja Vanesa. Ji buvo susirūpinusi.

– Pone Kuperi! Mus ištiko bėda. Didelė bėda. Dingo mūsų beždžionėlių koatos Kevinas ir Zelda.

Poną Kuperį žinia sukrėtė.

– Ar jūs tuo tikra? Gal jos tik slepiasi?
Pamenate, kaip jos iškrėtė jums pokštą ir
pasislėpė po šiaudais? Ar patikrinote?

– Suprantama, patikrinau, – atsakė
Vanesa. – Žinoma, prisimenu, kaip
išsigandau, kai ant manęs užsoko šiaudai.
Tačiau aš visur apieškojau, beždžionėlių
tikrai nebėra.

Ponas Kuperis nuėjo tiesiai į zoologijos sodą susitikti su savo sunerimusiais darbuotojais.

– Mes kai ką radome, – pranešė Vanesa. – Jums tai nepatiks.

Virtuvėje, kur ruošiamas ėdesys visoms beždžionėms, iš lauko pusės buvo išlaužtas langas.

– Policija jau atvažiuoja, – pranešė Vanesa. – Bet panašu, kad kažkas įsilaužė ir pavogė beždžionėles.

Zoologijos sodo darbuotojai buvo labai susirūpinę. Visi mėgo Keviną ir Zeldą, nors jiedu buvo išdykiausios beždžionėlės visame zoologijos sode.

– Zoologijos sodo direktorius negali turėti numylėtinių, – pasakė ponas Kuperis. – Bet Kevinas ir Zelda yra mano numylėtiniai.

Direktorius vylėsi, kad jo beždžionėlės saugios. Dar jis tikėjosi, kad jų vagis žino, į ką įsivėlė. Mažosios koatos buvo išties padūkusios!

O toli toli, privačioje valdoje stovinčioje didelėje pašiūrėje, koatos pratinosi prie savo naujų namų ir naujojo šeimininko, nusikaltėlio vardu Naidželas.

Kelionė buvo gan jaudinanti, nes beždžionėlės buvo išvežtos paslapčia ir užrakintos autobusiuke su didele keke bananų.

– Mėgaukitės kelione, – pasakė Naidželas, užtrenkdamas autobusiuko dureles.

Vyriškis jau seniai norėjo turėti beždžionėlių ir galiausiai jo nusikaltėliškas gyvenimas pravertė. Naidželas buvo labai savimi patenkintas.

Autobusiukas sustojo ir Naidželas atidare jo dureles.

– Oho, – tepasakė vyriškis.

Visur buvo primėtyta bananų žievių, o kampuose – pritraiškyta sunokusių bananų.

Mažosios beždžionės pakėlė snukučius bananų prikimštais žandais, buvo panašu, kad jų pilvukai irgi pilni bananų. Naidželas neprisiminė, kad jie būtų buvę tokie apskriti, kai sodino beždžionėles į autobusiuką.

Kai Kevinas ir Zelda išsiropštė lauk, Naidželas pamanė, kad jie prastokai atrodo. Kelionės metu pasitaikė daug vingių ir posūkių, tikriausiai palikti beždžionėles su tiek daug bananų nebuvo labai geras sumanymas.

Zelda užsikorė Naidželui ant peties ir ją siaubingai supykino vyriškiui ant nugaros. O ant kito peties įsitaisęs Kevinas ilgai ir garsiai raugėjo tiesiai naujajam šeimininkui į ausį.

Nešdamas abi beždžionėles į jų naujus namus, Naidželas kvepėjo ir atrodė tarsi bananų pudingas.

